

17. Quines relacions va tenir Jesús amb l'Imperi Romà?

Dintre del complex panorama social i polític del món que va viure, moltes vegades crispat, crida l'atenció el fet que Jesús no manifesta d'entrada una repulsa oberta de l'estat Romà, encara que tampoc ho accepta acríticament.

31/05/2006

Un episodi significatiu és aquell esmentat pels tres evangelis sinòptics

quan alguns fariseus, posats per a l'ocasió d'acord amb uns herodians, tracten d'atrapar-lo amb una pregunta capciosa: «Mestre, sabem que sou veraç i que ensenyeu de debò el camí de Déu, i que no us deixeu dur per ningú, ja que no feu accepció de persones. Digueu-nos, per tant, què us sembla: és lícit pagar tribut al Cèsar, o no?» (*Mt 22,16-17*). La reacció de Jesús és ben coneguda: «Coneixent Jesús la seva malícia, va respondre: —Per què em tempteu, hipòcrites? Ensenyeu-me la moneda del tribut. I ells li van mostrar un denari. Ell els va dir: —De qui és aquesta imatge i aquesta inscripció? Del Cèsar —van contestar—. Llavors els va dir: —Doneu, doncs, al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu» (*Mt 22,18-21*).

La resposta de Jesús transcendeix l'horitzó humà dels seus temptadors. Està per sobre del sí i del no que volien arrencar-li. La qüestió era

molt insidiosa, ja què intentava reduir l'actitud religiosa i transcendent de Jesús a un compromís temporal. La pregunta, en el context que estava plantejada, gairebé l'obligava a decantar-se com a col·laboracionista del règim ocupant de Palestina, o com a revolucionari.

Enfront d'aquesta provocació Jesús no confon Regne de Déu amb estat. Per una banda reconeix les competències de l'estat en l'organització de quant s'ordena al bé comú, com és la recaptació d'impostos. Però la sobirania de l'estat no és absoluta. En el món romà de llavors, on es tributava culte diví a l'emperador, Jesús no reconeix a l'estat aquesta esfera de competència: hi ha coses que no han de donar-se al Cèsar sinó a Déu. La institució civil i la religiosa, segons l'ensenyament de Jesús, no han de confondre's ni ficar-se en qüestions

que no són la seva incumbència, sinó harmonitzar-se, respectant cadascuna l'esfera de l'altra.

La vida de molts primers cristians, ciutadans corrents que treballaven cadascun amb els seus conciutadans en la construcció de la societat on vivien, però que van oferir un testimoniatge martirial quan lleis injustes els pretenien obligar a no respectar allò que és de Déu, són la millor exègesi d'aquestes paraules de Jesús.

Bibliografia: José María Casciaro, *Jesucristo y la sociedad política* (Palabra, Madrid, 1973) 83-87; J. Gnilkka, *Jesús de Nazaret*, Herder, Barcelona 1993; A. Puig, *Jesús. Una biografía*, Destino, Barcelona 2005; Francisco Varo, *Rabí Jesús de Nazaret* (B.A.C., Madrid, 2005).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/17-quares-
relacions-va-tenir-jesus-amb-limperio-
roma/](https://opusdei.org/ca-es/article/17-quares-relacions-va-tenir-jesus-amb-limperio-roma/) (13/03/2026)